

ZDENĚK KODEJŠ PŘED VALNOU HROMADOU PGAC: PŘÁL BYCH SI LEPŠÍ SPOLUPRÁCI

O novém vedení a změnách stanov budou na valné hromadě v sobotu 13. ledna jednat členové **Profesionální golfové asociace hráčů a učitelů golfu v České republice (PGAC)**. Na jednání jednoho ze subjektů ČGF bude osobně přítomen také prezident federace **Zdeněk Kodejš**, který si dokáže do budoucna představit výrazně lepší spolupráci obou organizací.

Blíží se valná hromada a také volby do orgánů české organizace profesionálů PGA. Jak jste byl spokojen se vzájemnou spoluprací?

Přiznám se, že ke spokojenosti mají mé pocity dost daleko a jsem zvědav, jak budou profesionálové hodnotit své poslední volební období. Ze začátku to vypadalo, že my ani nebudeme stíhat jejich nadšení a návrhy. Ale jak šel čas, tak vlastně poslední tři roky se neděje vůbec nic...

Jaký je vlastně vztah PGAC a ČGF?

PGAC je subjektem ČGF. Nikdy jsme si ale nehráli na nadřízenost a podřízenost, profesionálům historicky náleží především vzdělávání golfových trenérů a do této činnosti jsme se jim snažili příliš nezasahovat. Jenže poslední volební období PGAC bylo naplněno pokusy o splnění požadavků pro certifikaci vzdělávání ze strany PGA of Europe, což se nakonec snad podařilo. Ovšem my jsme čekat nemohli a byli jsme donuceni si začít budovat vlastní systém. Samozřejmě se snahou o spolupráci s profesionály, ale musím přiznat, že poměrně neúspěšnou.

Jakým způsobem funguje tato spolupráce v zahraničí? Znáte modely kooperace v jiných zemích?

Vzdělávání trenérů je všeobecně v gesci národní PGA. V golfu je to nastaveno tak, že národní PGA je k tomu oprávněna na základě splnění požadavků systému nastaveného PGA of Europe a tedy mezinárodní certifikace, která má tři kvalifikační stupně. Je to historicky nastavený model, byť ne všude jsou s ním spokojeni. Třeba Rakušané z pozice národního golfového orgánu již převzali odpovědnost za vzdělávání trenérů a vytvořili společnou komisi profesionálního golfu, která ho řídí a národní svaz v ní má většinu. Pak se oba subjekty domluvit musí a v případě diskuzí svaz rozhoduje. A je pravda, že v Rakousku to funguje.

Jak by tedy měla fungovat národní PGA a co je jejím hlavním posláním? Obecné povědomí veřejnosti je, že především zajišťovat profesionály se statusem Playing Pro.

*Národní orgán golfových profesionálů - u nás PGAC - spravuje dvě kategorie – **Playing Pro** (hrající profesionály) a **Teaching Pro** (golfové učitele a trenéry). K tomu musí mít výše zmiňované oprávnění od evropské PGA, kterou obdrží na základě zpracovaných požadavků pro jednotlivé úrovně vzdělávání. Pro hrající profesionály je obvyklé pořádat série turnajů, tedy fungovat jako promotér. V případě PGAC se podařilo hned na začátku s promotérem poměrně ostře rozejít a náhrada se podařila až*

spojením s novým partnerem v loňském roce. Teď existují v Čechách dvě profesionální série a já jen doufám, že to není na české prostředí příliš z hlediska ekonomiky. Ale i pro nás je důležité, aby měli profesionálové možnost hrát.

Může nový (švédský) trenér reprezentace Staffan Johansson pomoci české PGA a případně výukovému systému?

Jsem přesvědčen, že je schopen pomoci, jen o to musí být zájem. Podobné představy jsme měli již v době spolupráce s Keith Williamsem, ale velký zájem o jeho zkušenosti nebyl. Možná i proto, že mluvil anglicky. Dnes je již ale silná mladá generace profíků, která si uvědomuje, že potřebují získávat vědomosti z celého světa a Staffan je člověk, který v golfu prošel opravdu hodně. My si od něho slibujeme pomoc při nastavení systému přípravy výkonnostních hráčů a zapojení osobních koučů, spolupráce mezi nimi a námi jako řídícím orgánem. Dnes již zde máme mladé profesionály, kteří sami žádají pomoc se stážemi v zahraničí – viz. loňský případ Ondřeje Špůra, který byl tři měsíce v Královské španělské akademii, a měli jsme velkou radost ze zkušeností a nadšení, které si odtud přivezl. Kombinací těchto cest chceme postupovat dále. Tedy zapojovat naše profesionály do spolupráce s novým koučem a také rozšiřovat možnosti vzdělávání v zahraničí. Jen o to musí mít zájem také sami.

Mají se podle vás čeští profíci dobře, nebo špatně?

Neznám konkrétní podmínky jednotlivých učitelů, ale pokud vím, je to jako v každé lidské činnosti - ti schopní a pracovití jsou spokojeni a stejně tak existují učitelé, kteří si moc vyskakovat nemohou. Můj osobní názor je, že je v Česku učících profesionálů mnoho...

Chce ČGF spolupracovat s PGA a jejím novým prezidentem?

Samozřejmě, že chceme spolupracovat, je to v zájmu rozvoje českého golfu. Jen o to musí být zájem i z druhé strany. Věřím, že se ve volbách podaří dát dohromady tým, který bude mít zájem změnit poměry v profesionálním golfu. V posledních letech jsme moc aktivity nezaznamenávali a byli jsme donuceni se začít o svůj systém starat sami. Máme stále zájem vybudovat společné vzdělávání trenérů, kde bude navazovat vzdělávání amatérských trenérů na profesionální, ale na tom musíme začít pracovat s PGAC společně, a to se zatím nikdy nepodařilo. Přes našich několik pokusů. Nechci ale generalizovat, protože na našem tréninkovém systému například velmi intenzivně spolupracuje jako metodik Jan Mergl, zapojeni jsou i mladí trenéři regionálních tréninkových center. Jsem přesvědčen, že pokud bude zájem, tak jsme schopni dát dohromady jeden systém, který bude plnit účinně potřeby českého golfu a výchovy hráčů. A to nejen výkonnostních, ale také rekreačních, tedy získávání nových golfistů a jejich nadšení pro golf. V tom mají profesionálové nezastupitelnou roli. V případě mladých hráčů celkem nemám o práci pro trenéry obavu, máme zde přes šest tisíc mladých golfistů do 18 let a potřebujeme jim zajistit kvalitní výuku.

Máte tip na nového prezidenta PGAC? Co od něj a výboru očekáváte?

Dovolím si nejmenovat, přestože svého favorita mám. Ale na volební konferenci PGAC jeho jméno samozřejmě zveřejním a budu věřit, že se kolem něho podaří vytvořit nový výbor z pracovitých a pozitivně myslících kolegů. Pak se těším na vzájemnou spolupráci.

Petr Halaburda

Z jednání minulé valné hromady, zprava: prezident Petr Nitra, viceprezident Roman Svoboda, hospodářka Barbora Barcalová
Foto: Luboš Klikar